

9001/31), jest za platnou považovati zásadu, že rozhodnutí úřední — nebylo-li stranám prohlášeno ústně, jest pokládati proti straně za vydané teprve doručením, kdežto až do té chvíle má význam toliko interní.

Jak ze spisů správních je patrné, bylo rozhodnutí zemského úřadu v Praze z 29. listopadu 1928 doručeno právnímu zástupci st-lů dne 22. prosince 1928. Bylo tedy rozhodnutí zem. úřadu vydáno teprve po dni, kdy organizační zákon nabyl působnosti. Následkem toho nebyla žal. min. k rozhodování o odvolání již příslušna.

Ježto pak nss rozhodnutí úřadu nepřislušných nemůže věcně přezkoumávati, bylo by obě nař. rozhodnutí zrušiti pro nepřislušnost žal. min. Z rozhodnutí zsp-é z 29. listopadu 1928 jest však patrné, že k rozhodnutí tomuto je připojeno právní poučení, podle něhož se lze odvolati a sice, pokud se jedná o povinnost odstraniti zmíněnou hráz, k min. zeměd., v ostatním pak k min. vnitra. Poučení toto je však podle toho, co bylo řečeno, nesprávné. Byly tedy žal. úřady povinny k tomuto nesprávnému právnímu poučení přihlídnouti a postarati se o to, aby se stranám dostalo poučení správného. V tomto opominutí spočívá podstatná vada řízení a musila proto obě nař. rozhodnutí býti zrušena podle § 6 zák. o ss (srov Boh. A 9626/32).

Č. 10.279.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): O kompetenci (úřadů resortních) k upravení pense převzatých pensistů systému uherského.

(Nález ze dne 18. ledna 1933 č. 993.)

V ě c: Dr. Gejza V. v B. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o odpočivné požitky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-l, pres. tajemník soudní tabule v Bratislavě, byl přeložen výnosem uher. min. sprav. z 1. března 1904 od 1. dubna 1904 do trvalé výslužby a pense mu poukázána výnosem předsedy soudní tabule v Bratislavě částkou 3456 K. Rozhodnutím gřř v Bratislavě z 11. srpna 1922 byly odpočivné požitky st-lovy vzhledem k tomu, že jeho poslední služební místo bylo v Bratislavě a že příslušel v době pensionování do Bratislavy, převzaty po rozumu vl. nař. z 25. srpna 1921 č. 298 Sb. čsl. státem k výplatě a současně podle téhož vl. nař. patřičně upraveny. Dodatečně byla pak provedena úprava těchto odpočivných požitků i podle vl. nař. z 8. srpna 1922 č. 247 Sb., resp. podle zákonů z 22. prosince 1924 č. 287 Sb. a z 24. května 1928 č. 80 Sb.

Na žádost st-lovu, aby mu byly znovu upraveny pensijní požitky, vydalo gřř nař. rozhodnutí, jež zní: »Provedeným úředním šetřením bylo zjištěno, že jste nabyl čsl. státního občanství teprve rozhodnutím min. vnitra z 29. října 1928 podle zák. č. 152/26, byv před tím státním příslušníkem rumunským a že jste státoobčanskou přísahu složil dne 21. ledna 1929.

Proto odvoláváme zdejší rozhodnutí z 11. srpna 1922, které bylo vyneseno v mylném skutkovém předpokladu, že jste byl v době svého pensionování příslušným na území nynějšího Československa s domovským právem v Bratislavě a poukazujeme Vám v důsledku toho zálohu na účet státu rumunského s patřičným zřetelem na ustanovení § 9 zák. č. 287/24 po srážce za tutéž dobu již vyplacených dosavadních drahotných příp. odpočivných požitků k výplatě.... Přepłatky vzniklé výplatou dosavadních Vašich odpočivných požitků v částce per 20.848 Kč 80 hal. byly Vám podle § 9 zák. č. 287/24 předepsány k náhradě a budou uhrazeny v prvé řadě z doplatků resultujících z úpravy Vaší pense podle zákona č. 290/24, případně z další úpravy její. Toto rozhodnutí je konečné a není proti němu v instančním pořadí opravného prostředku.»

Rozhoduje o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, uvážil nss toto:

Nejprve musil se nss zabývati z povinnosti úřední otázkou, bylo-li nař. rozhodnutí vydáno úřadem k tomu kompetentním. Nař. rozhodnutím odvoláno bylo rozhodnutí, kterým přiznán byl st-li nárok na pensi vůči čsl. státu, zvýšenou podle vl. nař. č. 298/21, č. 247/22, č. 287/24 a č. 80/28, a to až do složení přísahy v důsledku udělení čsl. státního občanství podle zák. č. 152/26, a místo toho poukázána mu toliko záloha na účet státu rumunského a přeplatek předepsán k náhradě podle § 9 zák. č. 287/24. Rozhodovolo tu tedy gřř nesporně o nároku na pensijní požitky st-le, presidiálního tajemníka soudní tabule, vůči čsl. státu o povinnosti z toho vyplývající, vrátiti přeplatek podle § 9 zák. č. 287/24. Že jen tento smysl má nař. rozhodnutí, vidno jak z rozhodnutí samého, tak i z odvodního spisu.

Než k řešení této otázky jsou podle konstantní judikatury nss-u oprávněny toliko resortní úřady a takovým úřadem v daném případě vzhledem k tomu, že tu jde o soudce, jest úřad spadající do resortu ministerstva spravedlnosti. Lhostejno je, že nař. rozhodnutí mluví i o vl. nař. č. 298/21, podle jehož § 20 (odst. 1) se provedení vl. nař. ukládá stran percipientů odpočivných a zaopatřovacích požitků vyplacených dříve aneb ještě nyní státními berními úřady — — gen. fin. ředitelství v Bratislavě, neboť tento kompetenční předpis zmocňuje gřř jen k úpravě, resp. zvýšení pense podle tohoto vl. nař. a v daném případě o takové zvýšení neběží. Naopak zde jde o to, má-li st-l nárok na pensi vůči čsl. státu i přede dnem, kdy složil státoobčanskou přísahu podle zák. č. 152/26, čili nic. Zvýšení podle vl. nař. č. 298/21 je pak pouhým důsledkem vyřešení této otázky.

Za tohoto právního stavu nebylo gřř kompetentní vydati nař. rozhodnutí.

Č. 10.280.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: Strana je pod následky prekluse za platnosti dávk. řádu č. 143/22 jen tehdy povinna uplatňovati osvobození od dávky při převodu pozemků k stavbě určených (§ 52 zák. č. 44/27 Sb.) již v přiznání k dávce, jsou-li v době přiznávky již dány faktické předpoklady nároku na osvobození to.

(Nález ze dne 19. ledna 1933 č. 68.)